

KRZYSZTOF GŁUCHOWSKI

Program realizacji zadań w zakresie bieżącego funkcjonowania i rozwoju Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie w sezonach 2024/25, 2025/26 i 2026/27 (od września 2024 do sierpnia 2027)

KRAKÓW NARODOWEJ SZTUCE – taki napis zdobi fronton Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Uważam, że Teatr ten ze względu na swoją historię i pozycję artystyczną jaką zajmuje teraz, powinien być traktowany – nawet jeśli nie jest nim formalnie – jako jedna z polskich scen narodowych. Taka powinna być jego misja, tak powinno się o nim myśleć i tak powinien być kształtowany repertuar. Czuję wielką odpowiedzialność, jaką ma polska kultura, a Teatr Słowackiego w szczególności, wobec polskiego społeczeństwa. Teatr powinien być miejscem rozmowy i namysłu na najważniejsze – i często najtrudniejsze – tematy, być niepokorny, poszukujący, głośny, dla wszystkich otwarty, że powinien uwrażliwiać, wzbogacać, mówić nawet najtrudniejszą prawdę, otwierać perspektywy, dawać nadzieję, pobudzać do mądrego śmiechu i kształtować od najmłodszych lat postawy obywatelskie. Powinien być miejscem wolności.

Wydaje mi się, że w ciągu ośmiu ostatnich sezonów, w czasie których byłem dyrektorem naczelnym i artystycznym Teatru Słowackiego pokazałem swoją wizję tego miejsca, więcej! – pokazałem jak tę wizję z sukcesami wprowadzać w życie. Nie zrobiłem tego sam: był ze mną zespół wspaniałych, wrażliwych, otwartych ludzi, którzy poszli ze mną wspólnie wytyczoną drogą. Jestem niezwykle dumny z tego, co udało nam się razem przez te osiem sezonów osiągnąć. Razem zapracowaliśmy na to, że Teatr Słowackiego jest uznawany za jeden z najważniejszych teatrów w Polsce, a o naszych spektaklach mówi się w całym kraju. Teatr z każdym rokiem rozwija się, tworzy świetnie przyjmowane przez widzów i krytykę premiery, zdobywa prestiżowe nagrody, ma zdrową sytuację organizacyjną i finansową – w związku z tym uważam, że to nie jest czas na zmianę kursu instytucji, że powinniśmy móc dalej wspólnie realizować założone cele. Moja misja tutaj jeszcze nie została zakończona, dlatego – ciesząc się poparciem całego zespołu pracowników Teatru Słowackiego! – chciałbym ją kontynuować i twórczo rozwijać.

GDZIE JESTEŚMY?

Teatr im. Juliusza Słowackiego przez osiem sezonów mojej dyrekcji przeszedł bardzo długą drogę. Widziałem, że przyjdzie tutaj będzie wielkim wyzwaniem i odpowiedzialnością. Nie wiedziałem, że nadejdzie pandemiczny lockdown, że przyjdzie nam wspierać walczącą Ukrainę, że wyjdzie tak wiele potrzeb remontowo-inwestycyjnych. Nie spodziewałem się również, jak ważnym miejscem na mapie kulturalnej, społecznej i politycznej naszego kraju stanie się przez te lata Teatr Słowackiego.

Mój czas jako dyrektora Teatru znaczonej jest przede wszystkim wymiernymi sukcesami artystycznymi, na czele z najgłośniejszymi premierami trzech ostatnich sezonów: *Dziadami*, musicaliem *1989 i Weselem*. Zmienił się profil artystyczny Teatru – przyszli do niego nowi reżyserzy, zagościła nowa estetyka i problematyka spektakli, co przełożyło się na ogromny wzrost zainteresowania naszymi działaniami publiczności w Krakowie, Małopolsce i całej Polsce. Teatr wygrywa kolejne festiwale (m.in. Międzynarodowy Festiwal Teatralny Kontakt, Opolskie Konfrontacje Teatralne, Gdański Festiwal Szekspirowski, Festiwal „Rzeczywistość przedstawiona”), zbiera prestiżowe nagrody (m.in. Nagroda im. Zelwerowicza, Nagroda Specjalna Miesięcznika „Teatr”, Nagroda im. St. Wyspiańskiego, Nagroda Teatralna Miasta Gdańska, nagrody na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Boska Komedia, na Międzynarodowym Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi, w Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, Nagroda Miasta Krakowa czy Nagroda im. Zygmunta Hübnera CZŁOWIEK TEATRU.). W latach 2021-24 nasze spektakle brały udział w 36 festiwalach i konkursach. Łącznie teatr i związani z nim twórcy zdobyli w tym czasie aż 84 nagrody i wyróżnienia.

Udało mi się zbudować wspaniały zespół i wspólnie z nim konsekwentnie buduję markę Teatru. Wykreowałem ważne, wieloletnie projekty, zdecydowanie zwiększyłem liczbę spektakli w Małopolskim Ogrodzie Sztuki. Zrealizowałem lub jestem w trakcie realizacji jedenastu zadań remontowo-inwestycyjnych, których całkowita wartość to prawie 65 milionów złotych. Zmieniłem identyfikację wizualną Teatru, rozwinąłem dział marketingu i PRu – co sprawia, że skokowo poszerzamy nasze zasięgi, rozpoznawalność, pozyskujemy nowych partnerów i patronów mediowych. Rozwijamy także media własne, które pozwalają nam na stały, bezpośredni kontakt i interakcję z widzami. Obecnie żaden inny polski teatr nie

ma tych obszarów zaopiekowanych w takim stopniu. Łączny ekwiwalent reklamowy z tytułu informacji medialnych AVE w latach 2021-24 wyniósł ponad 313 mln zł.

DOKĄD ZMIERZAMY?

Współczesny teatr to nie tylko repertuarowe granie spektakli – to nowoczesne centrum artystyczno-edukacyjne, którego misją powinno być zapraszanie widzów do jak najszerszego i najmądrzejszego uczestnictwa w kulturze. Widzów o różnych poglądach, w każdym wieku, widzów ze specjalnymi potrzebami. I tak jak spektakl jest syntezą sztuk, tak cały teatr też powinien rozmawiać z publicznością na różnych poziomach, z wykorzystaniem różnych dziedzin sztuki, budując wspólną, bezpieczną przestrzeń prowadzącą do dialogu i wzajemnego, wrażliwego zrozumienia. W związku z tym o rozwoju Teatru Słowackiego również myślę holistycznie, wielotorowo. Zbierając te myśli w zwarte, czytelne bloki, postanowiłem przedstawić je jako idee domów. „Dom” jest pojęciem bardzo mi bliskim, również w kontekście teatralnym. Dom, jaki mam na myśli, to miejsce bezpieczne, miejsce za którym się tęskni, do którego chce się wracać, gdzie można nieskrępowanie się śmiać, wzruszać, i gdzie można swobodnie poruszać wszystkie najważniejsze – a więc często trudne i niewygodne – tematy. Swoją wizję rozwoju Teatru przedstawię więc jako idee czterech domów, a będą to: Dom Klasyki, Dom Machin, Dom Rzemiosł i Dom Wolności.

DOM KLASYKI

Przychodząc jesienią 2016 roku do Teatru Słowackiego zadeklarowaliśmy wraz z Bartoszem Szydłowskim (ówczesnym kuratorem programu artystycznego), że od tej pory duchowym patronem tego miejsca będzie Stanisław Wyspiański. Jego niepokorna, wiecznie poszukująca, niekonformistyczna natura, połączona z głębokim namysłem nad stanem Krakowa, Małopolski i całego kraju oraz wielką odwagą artystyczną były dla mnie, a potem dla całego zespołu Teatru, inspiracją i drogowskazem. Od początku swojej dyrekcji powołałem więc całoroczny Festiwal Wyspiański Wyzwała, w ramach którego każdego sezonu tworzymy premiery sztuk Wyspiańskiego albo „z Wyspiańskiego” oraz w cyklu debat filozoficzno-społecznych inspirujemy się jego myślami i inspiracjami twórczymi. Festiwal ten pokazał, jak wielka jest siła artystyczna i moc oddziaływania Wyspiańskiego również dzisiaj, dlatego niezmiennie będzie on naszym duchowym patronem, a Festiwal – flagowym wydarzeniem.

Oprócz Festiwalu Teatr Słowackiego zajmował, zajmuje się i będzie się zajmował zarówno polską, jak i światową klasyką. Jedną z misji teatru jest bowiem możliwość lepszego zrozumienia i przyjrzenia się naszej historii, naszemu dziedzictwu i naszej tożsamości kulturowej oraz umiejętność prowadzenia z klasyką twórczego dialogu. Do tej pory w Teatrze Słowackiego wystawiliśmy takie klasyczne dzieła jak m.in.: *Dziady*, *Wyzwolenie*, *Wesele*, *Bolesław Śmiały*, *Balladyna*, *Lalka*, *Znachor*, *Cud mniemany, czyli Krakowiacy i Górale*, *Pani Bovary*, *Hamlet*, czy *Romeo i Julia*. W trzech kolejnych sezonach chciałbym zająć się m.in. takimi tekstami jak *Akropolis*, *Wyzwolenie*, *Pan Tadeusz*, *Ulisses*, *Czerwone i czarne*, *Mistrz i Małgorzata*.

DOM MACHIN

Teatr Słowackiego od początku swojego istnienia poszukuje i odważnie spogląda w przyszłość. Również i dzisiaj ważne jest, byśmy – silni swą historią, swoim dziedzictwem – próbowali zrozumieć i nazwać rzeczywistość oraz byśmy szukali cały czas nowych ścieżek, nowych możliwości, nowych technologii w patrzeniu na to, co przed nami. Tutaj kluczem wydaje mi się słowo „otwartość”. Jesteśmy i powinniśmy być cały czas otwarci. Na nowe technologie (jak np nasz polsko-norweski projekt KULTURA FUTURA). Na miasto Kraków, w którym żyjemy i tworzymy – stąd kolejne projekty, które od lat współtworzymy z miastem i kolejne, które chcemy stwarzać. Na Małopolskę – chciałbym stworzyć sieć współpracujących z nami ośrodków kultury w mniejszych miastach regionu, by cyklicznie prezentować tam kameralne spektakle z repertuaru Teatru. Na teatralną Polskę – Teatr Słowackiego obecny jest na wszystkich najważniejszych festiwalach, koprodukuje spektakle z festiwalami i z innymi teatrami (Gdański Teatr Szekspirowski, Teatr Śląski w Katowicach); współprace te będziemy kontynuować i pogłębiać. Również zagraniczną jak nasza koprodukcja z Nationaltheater Mannheim, kolejne wydarzenia chcemy współtworzyć z Narodowym Teatrem w Pradze i kontynuować współpracę z Mannheim.

Otwarcie na nowe to także zapraszanie młodych artystów, którzy dopiero wchodzą w świat profesjonalnego teatru. Dlatego utworzyłem nagrodę Nowy Świat przy Forum Młodej Reżyserii, by w każdym sezonie nagrodzony młody twórca mógł stworzyć własny, oryginalny spektakl na deskach Teatru Słowackiego. Młodość, nowe drogi myślenia, rozwój – to

czynniki kluczowe w sztuce, dlatego będę rozwijał współpracę z młodym, niezwykle ciekawym pokoleniem artystów teatru.

Wreszcie otwartość na nowe tematy i nowe formy pisania dla teatru. W związku z tym, od objęcia przeze mnie dyrekcji, w Teatrze Słowackiego silnie obecna jest również najwyższej jakości nowa dramaturgia. Wystawialiśmy prapremierowe teksty (często pisane również na zamówienie Teatru) pisane przez m.in. Jordana Tannahilla, Malinę Prześlugę, Marię Wojtyszko, Magdę Fertacz, Macieja Wojtyszkę, Piotra Rowickiego czy tercet Napiórkowski/Szyngiera/Wlekły. W kolejnej kadencji planuję adaptację wspaniałej współczesnej polskiej książki: *Jezus Niechrystus* Piotra Augustyniaka, będziemy kontynuować herstoryczne poszukiwania Agnieszki Przepiórskiej i Anny Gryszkówny, a nowe sztuki na podstawie swojej prozy specjalnie dla Teatru Słowackiego napiszą Dorota Masłowska i Szczepan Twardoch.

DOM RZEMIOSŁ

W 1968 r. zamknięto w Polsce ostatnią szkołę rzemiosła teatralnego. Od tamtej pory nie powstała żadna inicjatywa w teatrach dramatycznych, której celem byłoby przywrócenie etosu rzemieślnika. W efekcie część bezcennej wiedzy bezpowrotnie przepada. W związku z tym uruchomiłem wieloletni cykl warsztatowy *Myśląca ręka*, której kuratorką była Małgorzata Szydłowska – był to gest przywrócenia należnego miejsca ulegającemu nieustannym przemianom teatralnemu rzemiosłu; pierwszy tego typu projekt w Polsce, będący próbą zachowania i twórczego rozwijania naszego kulturowego dziedzictwa. Realizując ten projekt zrozumiałem, że potrzebujemy czegoś większego – potrzebujemy stworzyć Szkołę Rzemiosł Teatralnych, a Teatr Słowackiego z racji swojej historii, swoich pracowni i – przede wszystkim – pracujących u nas Mistrzów Rzemiosł Artystycznych jest idealnym do tego miejscem. W swojej kolejnej kadencji chciałbym doprowadzić do zapoczątkowania projektu umożliwiającego w przyszłości utworzenie takiej szkoły.

DOM WOLNOŚCI

Wolność to najważniejsza i niezbywalna wartość każdego człowieka. Wolność obywatela, wolność sztuki, wolność wypowiedzi w połączeniu z otwartością na inność – to kształtuje

postawę obywatelską, która jest mi bliska, i którą chciałbym, byśmy przekazywali w ramach projektów edukacyjnych dzieciom i młodzieży.

Wolność to także brak barier. Tych metaforycznych, w naszych głowach, ale też tych całkowicie realnych. Od 2019 roku mamy – jako pierwszy teatr w Polsce – etatowego koordynatora ds. dostępności. Zrobiliśmy razem wiele, by nasze budynki, nasza strona i nasze spektakle były jak najbardziej dostępne dla osób z niepełnosprawnością ruchu, słuchu czy wzroku. Robimy dostępnościowe projekty, warsztaty, współpracujemy z najważniejszymi fundacjami i stowarzyszeniami, wreszcie staramy się być instytucją inkluzywną, włączającą osoby z niepełnosprawnościami w nasze działania artystyczne. Stworzyliśmy dwujęzyczny spektakl *Romeo i Julia*, w którym występują aktorzy słyszący i g/Głusi – spektakl, który zdobył główną nagrodę Złotego Yoricka na tegorocznym Festiwalu Szekspirowskim i był prezentowany na prestiżowym chińskim festiwalu Aranya Theatre Festival. Zrobiliśmy wiele, ale chcemy więcej. Będę kontynuować te działania a dodatkowo w perspektywie chciałbym utworzyć już nie pojedyncze stanowisko koordynatora, ale pierwszy w polskim teatrze dział dostępności i zaprosić na stałe do Teatru, ale też na sceny artystów z niepełnosprawnościami.

PLANY ARTYSTYCZNE

Teatr zawsze żyje tu i teraz, dlatego tworzenie sztywnego planu na kolejne 3 lata mija się z celem. Tak jak zmienia się świat, tak i zmienia się dyskutujący z nim teatr. Pisałem już jednak o pozycjach klasycznych i współczesnych, na których chcę oprzeć repertuar w najbliższych sezonach. Kluczowy jest jednak dobór artystów – reżyserów, którzy mają te premiery stworzyć. Z dumą stwierdzam, że moje zaproszenie przyjęli najwyższej klasy artyści. Każdy z nich ma wizję, wrażliwość i umiejętności, by tworzyć różnorodne, czułe i mądre spektakle. Oto reżyserki i reżyserzy, którzy potwierdzili chęć współpracy z Teatrem w najbliższych trzech sezonach:

Anna Gryzkówna, Emma Hütt, Ewelina Marciniak, Maria Wojtyszko i Jakub Krofta, Michał Borczuch, Wojtek Faruga, Jan Klata, Borys Lankosz, Paweł Miśkiewicz, Piotr Ratajczak, Jakub Roszkowski, Rafał Sabara, Paweł Świątek, Cezary Tomaszewski, Łukasz Twarkowski, Maciej Wojtyszko

Listę premier zamkną spektakle tworzone przez młodych reżyserów. Dodatkowo w kolejnych sezonach chcę kontynuować współpracę (poza artystami wymienionymi wyżej) również m.in.

z Mają Kleczewską, Iwoną Kempą, Wojtkiem Klemmem, Marcinem Liberem czy Bartoszem Szydłowskim.

PLANY INWESTYCYJNE

Przez cały okres mojej kadencji prowadziłem szereg udanych inwestycji, zwłaszcza związanych z remontami i modernizacją głównego gmachu, zakończonych spektakularną wymianą podłogi na wszystkich piętrach widowni, odtworzeniem jej pierwotnego wyglądu wraz z wymianą krzeseł i przywróceniem do użytkowania zamkniętego od 1990 roku trzeciego piętra. Gmach główny wymaga jednak dalszych poważnych remontów, które chciałbym zaplanować i przeprowadzić w ciągu pięciu kolejnych lat. Oprócz niezbędnych prac modernizacyjnych, chciałbym dokończyć moją wizję udostępniania i otwierania go dla mieszkańców i turystów.

Gmach główny – plan inwestycji 2024-2027

- wymiana poszycia dachowego
- konserwacja rzeźb i maskaronów na kopule i ryzalitach
- renowacja elewacji południowej, północnej i zachodniej wraz remontem konserwatorskim stolarki okiennej i drzwiowej
- remont rynien wewnętrznych
- modernizacja mechaniki dolnej sceny wraz z systemem zapadni oraz stworzeniem dużej przestrzeni magazynowej pod sceną
- modernizacja i optymalizacja przestrzeni trzech poziomów poniżej gruntu do celów magazynowych wraz z nową windą towarową
- wykonanie windy dla widzów w klatce schodowej trzeciego piętra od strony północnej łączącej wszystkie poziomy widowni – co pozwoli na ich pełną dostępność
- modernizacja garderób po damskiej stronie
- modernizacja toalet na wszystkich poziomach
- przeniesienie kawiarni do specjalnie wybudowanego pawilonu przy Domu Machin.
- adaptacja przestrzeni po kawiarni na cele warsztatowe i edukacyjne
- konserwacja kurtyny Siemiradzkiego
- modernizacja odzyskanego parkingu po stronie północnej
- przywrócenie oryginalnego umeblowania foyer wg pierwotnego projektu Jana Zawiejskiego

Adaptacja budynku administracji przy placu św. Ducha 4 – plan inwestycji 2025-27

Po zakończeniu pierwszego etapu inwestycji – związanego z termomodernizacją, chciałbym kontynuować transformację tego miejsca:

II etap – stworzenie w części obecnego archiwum i dawnej Sceny w Bramie nowoczesnej specjalistycznej teatralnej biblioteki i czytelnicy, udostępniającej bezcenne zbiory, będące w posiadaniu Teatru – przestrzeni dostępnej, z wejściem od placu św. Ducha,

W celu sfinansowania inwestycji będziemy przygotowywać plany do kolejnych perspektyw finansowych Unii Europejskiej, KPO, zabiegać o dalsze wsparcie organizatora oraz budżetu centralnego, miasta Krakowa i organizacji typu SKOZK.

FILOZOFIA I PRAKTYKA ZARZĄDZANIA

Praktyka ostatnich siedmiu sezonów w Teatrze Słowackiego pokazuje, że instytucja kultury może działać efektywnie i skutecznie. Udało mi się to osiągnąć dzięki konsekwentnej realizacji planu, który przyjąłem na samym początku mojej kadencji. Teraz chciałbym przyjąć i rozwijać zadania, które stanowią dla mnie najważniejszy kierunek rozwoju, i które wynikają z moich doświadczeń i głosów z mojego zespołu. Chciałbym „samouczącą się instytucję”, czyli postawić na:

- zarządzanie zasobami organizacyjnymi, ludzkimi i finansowymi
- zespołowość rozumiana jako współodpowiedzialność za instytucję przez wszystkie pionierzy zatrudnionych pracowników, bez względu na stanowisko czy zajmowaną pozycję
- mocna pozycja lidera: rozumianego nie jako wydającego rozkazy wodza, ale osoby dającej przykład i utrzymującej relacje zawodowe z wszystkimi członkami zespołu pracowników
- dobra praktyka zespołowości: wszyscy za jednego i jeden za wszystkich
- stałe wzmacnianie kompetencji i doskonalenie zawodowe, oparte na systemie mistrz-czeladnik, który pozwala na wzajemne inspirowanie się i podnoszenie kwalifikacji
- transparentność polityki komunikacyjnej Teatru i włączanie w nią członków zespołu
- maksymalne wykorzystanie potencjału wszystkich członków zespołu – stała uważność kierownictwa na zdolności i osiągnięcia pracowników
- regularne konsultacje dotyczące realizacji programu i repertuaru na poziomie wszystkich grup współuczestniczących w realizacji, robocze spotkania z zespołem artystycznym
- rozwijanie systemu producenckiego i odpowiedzialności za projekty

- monitorowanie spraw związanych z utrzymaniem przyjaznego środowiska pracy
- niezależne badania ewaluacyjne dla zarządu i coroczne warsztaty z komunikacji wewnętrznej i współpracy dla wszystkich grup zawodowych w teatrze
- ewaluacja projektów i wdrażanie autopoprawek oraz tworzenie procedur do wszystkich powtarzających się czynności realizacyjnych; poprawianie kontroli zarządczej

OBSZARY NOWYCH DZIAŁAŃ W ZAKRESIE STRATEGII MARKETINGU

Teatr, w wyniku skutecznie realizowanej strategii marketingowej, posiada obecnie jedną z najlepiej rozpoznawanych marek w obszarze kultury zarówno w Polsce jak i w Europie. Zamierzam kontynuować strategię pozyskiwania partnerów i tworzenia kolejnych kręgów społecznych wokół Teatru:

- dalszy rozwój współpracy z partnerami biznesowymi
- rozszerzanie stałego partnerstwa z organizacjami taki jak Family Business Network czy Polska Rada Biznesu – ustanowienie w Teatrze jednego z oficjalnych, reprezentacyjnych centrów biznesowych w Polsce
- rozpoczęcie sprzedaży usług i miejsc premium klientowi biznesowemu – scalenie usług związanych z marką, wynajmem i organizacją imprez biznesowych i sprzedażą repertuaru

CELE DŁUGOTERMINOWE W LICZBACH

Lp.	Cele długoterminowe (lata 2024-27)	Wskaźniki (roczne)
1.	<p>Utrzymanie pozycji Teatru im. J. Słowackiego jako jednego z wiodących ośrodków teatralnych w Polsce:</p> <ul style="list-style-type: none"> - produkcja i eksploatacja spektakli na trzech scenach – dramaty oraz adaptacje najważniejszych dzieł literatury polskiej i światowej - realizacje eksperymentalnych premier młodych, poszukujących artystów - koprodukcja spektakli z wiodącymi teatrami i festiwalami - współpraca z ważnymi festiwalami - inne wydarzenia (koncerty, spotkania, warsztaty) 	<ul style="list-style-type: none"> - 7 premier na wszystkich scenach (łącznie z Festiwałem Wyspiański Wyzwała) - 380 spektakli - 100 000 widzów (na wszystkich scenach z zastrzeżeniem okresu zamknięcia Dużej Sceny na czas remontu) - 1 koproducent - 5 partnerów - 25 wydarzeń (łącznie ze współorganizowanymi)
2.	<p>Festiwal Wyspiański Wyzwała:</p> <ul style="list-style-type: none"> - realizacja Festiwalu Wyspiański Wyzwała - wystawienie sztuki Wyspiańskiego lub spektaklu inspirowanego jego życiem i twórczością - działalność Laboratorium Wyspiańskiego poprzez cykl talk show Piotra Augustyniaka - działalność Klubu Wyspiańskiego dla młodzieży licealnej z wybranych szkół ponadpodstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> - 1 festiwal - 1 premiera - 10 wydarzeń - 8 szkół - 50 wydarzeń
3.	<p>Małopolski Ogród Sztuki jako kulturalne centrum miasta:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działalność kina studyjnego - Przywrócone arcydzieła – projekt filmowy Łukasza Maciejewskiego - organizacja wystaw sztuki, fotografii, architektury - inne wydarzenia (spotkania, warsztaty, festiwale) 	<ul style="list-style-type: none"> - 1000 seansów (łącznie ze współorganizowanymi) - 10 wydarzeń - min. 1 wystawa - 100 wydarzeń (łącznie ze współorganizowanymi)
4.	<p>Teatr otwarty – rozwój i realizacja działań edukacyjnych i dostępnościowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zwiedzania Teatru (dla różnych grup wiekowych) - warsztaty wokół spektakli - Język polski i Matura ze Słowackim - działania na rzecz osób z niepełnosprawnością (udostępnianie spektakli, warsztaty, szkolenia) 	<ul style="list-style-type: none"> - 50 wydarzeń - 50 wydarzeń - 12 wydarzeń - 15 wydarzeń
5.	<p>Kontynuacja budowania wiernej widowni Teatru oraz „snobizmu” uczestnictwa w kulturze:</p> <ul style="list-style-type: none"> - promocja Teatru w regionie - wydawanie własnych publikacji - aktywne wykorzystanie mediów społecznościowych - publikacje na temat Teatru i wydarzeń z nim powiązanych w mediach (prasa, telewizja, radio, portale internetowe) - kontynuacja realizacji programów społeczniowo-klubowych dla: indywidualnych widzów, partnerów i sponsorów; naukowego dla uczelni i artystycznego dla uczelni artystycznych - pozyskiwanie aktywnych partnerów wizerunkowych i biznesowych teatru 	<ul style="list-style-type: none"> - min. 2 wydarzenia - 1 wydana lub współwydana książka rocznie - 20 000 wzmianek - 1000 publikacji - 3 programy - 4 partnerów